

Velké finále s Plácidem Domingem

Vrchol 20. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov předznamenal komorní večer s **Heroldovým kvartetem** a violistkou **Věrou Binarovou** ve **čtvrtek 18. srpna 2011**. Komorní řadu koncertů v Maškarním sále poté v pátek **19. srpna** završilo vystoupení houslisty **Ivana Ženatého** a **Talichova komorního orchestru**. A pak již přišel na řadu slavnostní galakonzert k završení oslav 20. výročí festivalu, na němž vystoupila pěvecká legenda **Plácido Domingo**, sopranistka **Ana María Martínez** za doprovodu rezidenčního **Symfonického orchestru Českého rozhlasu** řízeného dirigentem **Eugenem Kohnem**.

Prezident festivalu Jaromír Boháč festival zhodnotil slovy:

Nejlepší hudební zážitek z letošního roku jsem si odnesl z koncertu Arturo Sandovala, bylo to o osobnosti, muzikálnosti, dokonalosti. Ale co se týče vystoupení Plácida Dominga, myslím si, že až teprve historie ukáže, jak významný den to byl. Dokázali jsme sehnat finanční prostředky a pustit se do tak náročného projektu v podmínkách Českého Krumlova. Pomohlo nám i počasí a těším mě, že všechny ohlasy, které jsem zaznamenal od našich hostů, byly nadšené. Před koncertem jsem se byl krátce projít městem a líbila se mi atmosféra, která tu panovala, lidé připraveni na koncert, hezky oblečení, se procházeli, posedávali na zahrádkách, v klidu a uvolněně, protože si udělali výlet a ne jako tomu je v hektické Praze, kdy na koncert běžíte ve stresu rovnou z práce... A stejně tak i do noci město stále žilo tímto festivalovým zážitkem. A to je hodně důležité. Myslím, že se hodně lidí po tomto zážitku bude chtít na festival za rok vrátit. Včera jsme navíc založili nový koncertní prostor a přes všechny předsudky, které kolem toho panovaly, se tento prostor osvědčil a budeme chtít jej využít i při dalších ročníkách.

Při desátém výročí jsem si stanovil cíl, že bych chtěl přivést Plácida Dominga a mít rozpočet 30 milionů korun, a jsem rád, že se to podařilo naplnit, Domingo přijel a rozpočet máme dokonce 60 milionů korun. Myslím, že se opravdu v našich podmínkách podařilo udělat velký krok. Kdyby člověk nebyl spokojen, tak by se opravdu rouhal.

20. ročník MHF Český Krumlov se konal od 15. července do 20. srpna a nabídl 15 koncertů a 6 operních představení, které celkově navštívilo bezmála 20.000 lidí, což je nejvíce v celé festivalové historii. Koncert Plácida Dominga shlédlo na 7.000 diváků. Podle prvních odhadů celková obsazenost koncertů se pohybovala kolem hranice 90 %.

Heroldovo kvarteto a Věra Binarová

Heroldovo kvarteto s violistkou Věrou Binarovou se představilo ve výborné formě, výrazový potenciál skladeb dokázali hudebníci využít s plnou intenzitou. V Mozartově **Smyčcovém kvintetu pro dvoje housle, dvě violy a violoncello C dur, KV 515** upoutali posluchačskou pozornost suverénně zvládnutými dynamickými odstíny, ve volných i rychlých částech soubor předvedl rytmickou souhru i intonační jistotu. Tyto atributy pak ansámbl přenesl i do interpretace dalších čísel programu. Jednovětý **Smyčcový kvartet č. 4** Luboše Sluky přinesl sdělnou a posluchačsky srozumitelnou hudební dikci janáčkovského ražení. Luboš Sluka po Janáčkově vzoru pracuje s krátkými motivickými prvky, které vedle sebe staví metodou nazývanou někdy montáž. Smyčcový kvartet je koncizní, stylově sevřené dílo, které navazuje na nejlepší tradice české komorní hudby, zejména hudby Josefa Suka. Je charakteristické výraznými, modálně zabarvenými melodickými motivy, kontrasty dramatických úseků a lyricko-meditativních ploch i promyšleně vystavěnými dynamickými gradacemi. Všechny tyto kontrastní prvky se Heroldovu kvartetu, které je častým interpretem této skladby (v jeho podání existuje i CD nahrávka díla), podařilo dobře vystihnout. Provedení skladby byl účasten i sám autor, třiaosmdesátiletý Luboš Sluka, který si posluchače svou hudbou získal na svou stranu a při závěrečné děkovačce sklidil bouřlivý potlesk. O výkonu ansámblu Luboš Sluka řekl: „Mám radost z toho, že dílo v podání Heroldova kvarteta pořád zraje a je čím dál lepší.“ Závěr patřil převážně živelnému a optimistickému **Smyčcovému kvintetu pro dvoje housle, dvě violy a violoncello Es dur, Op. 97** Antonína Dvořáka. Provedení mělo spád, hudebníci skladbu hráli s viditelnou chutí a vervou. Bylo znát, že Dvořákovu hudbu mají výborně zažitou a vědí o každém detailu, což jim pomáhá k ideálnímu tlumočení notového zápisu do zvukové podoby. Nejvíce se to osvědčilo v lyrickém Larghetto, kde se souboru podařilo melodickou kantilénu rozezpívat širokým měkkým tónem. Dvořákova partitura zněla harmonicky plně a Maškarní sál rozezněla ušlechtilá komorní hudba interpretovaná v nejvyšší kvalitě. Zaplněný sál nešetřil ovacemi a na konec nechyběl od precizně hrajícího souboru dvořákovský přídavek.

Rozhovory s Lubošem Slukou, Věrou Binarovou, a Petrem Zdvihalem:**Skladatele Luboše Sluky jsem se zeptali:****Jak se Vám líbila Vaše skladba v podání Heroldova kvarteta?**

Skladba v podání tohoto kvarteta se mi moc líbila, soubor ji hrál už na premiéře a od té doby ji hrají stále. Také ji natočili a mám radost z toho, že dílo v jejich podání pořád zraje a je čím dál lepší.

Jak byste tuto skladbu charakterizoval?

O hudbě je těžké mluvit, protože každý si při poslechu hudby představuje něco jiného a já nerad vkládám do skladby nějaký program. Lidé ho v něm pak hledají a nenajdou ho. Muziku píšu tak, jak ji cítím. Tento 4. kvartet je součástí čtveřice kvartetů – vlastně tedy kvartet kvartetů – a je poslední v tomto cyklu. První je o lásce, druhý o přátelství, třetí o putování a tento, závěrečný, je o loučení. Skladba je udělaná z jednoho hlavního motivu, původně to byla malá klavírní skladbička, která se jmenovala Loučení. A teď, když jsem vlastně na konci života, vytvořil jsem o loučení větší skladbu a bohatě jsem v ní toto téma rozvedl. Skladba je to jednovětá, protože já mám jednovětost rád. Lépe řečeno, nemám rád mnohovětost, mám rád konciznost, sevřenost. Také moje sonáty pro klavír či pro cello jsou většinou dvouvěté či jednověté, i můj první kvartet byl jednovětý. Znáám dobře hudební historii a vím, co kdo napsal, nerad bych objevoval nové Ameriky, a neohlížím se přitom na to, co tomu kdo říká. Píšu tak, jak to cítím a buď to vyjde, nebo ne.

Skládáte i v současné době?

Skládám. Jsem dost těžce nemocen, nedávno mě ranila mrtvice, ale komponuju celkem pilně, napsal jsem řadu větších skladeb, například to byla latinská mše Missa Neratovensis, která měla premiéru loni v Praze u Svatého Víta, teď dokončuji druhou mši, kterou věnuji svému rodnému městu Opočno, jehož jsem čestným občanem. Pořád něco píšu, letos na Pražském jaru jsem měl skladbu v klavírní soutěži, o kterou mě festival loni požádal, byla to Toccata pro klavír, velice obtížná, kterou museli povinně hrát všichni účastníci soutěže, 56 pianistů

z celého světa. Slyšel jsem část z nich a byla to pro mě úžasná zkušenost, provedení každého z nich bylo úplně jiné, nebyla tu žádná interpretační tradice. Teď jsem dostal z Pražského jara dopis, že se skladba líbila, tak z toho mám samozřejmě radost.

Jaký máte názor na současnou tvorbu?

Víte, ono se nic nového nedá vymyslet, všechny harmonie, všechno už tady totiž bylo, u Stravinského, u Schönberga. Záleží jen na harmonických vztazích. Je strašně těžké napsat skladbu tak, aby to bylo srozumitelné a aby to nebylo „fousaté“. Nedá se to naučit, ani vymyslet, buď se dílo povede, nebo ne. Někteří skladatelé si říkají – ještě nemám nonet, tak si napíšu nonet... Ne, nemůžu si napsat, co si řeknu, nikdy nevím, jak to dopadne. Je to riskantní povolání, a navíc málokdo to ocení. Je pravda, že stále je určité procento lidí, kteří mají rádi vážnou hudbu, a to procento se s časem nemění, neklesá, ale také nestoupá. Muzika si to ale způsobuje i sama, zejména soudobá, protože je často nestravitelná. Já mám rád experimenty, ale ty patří do skladatelovy kuchyně a ne na veřejnost. Je mnoho lidí, kteří mají rádi klasickou hudbu, Mozarta či Bacha, a třeba Janáček nebo Stravinský už jsou pro ně příliš moderní, takže soudobou hudbou jsou pak přímo šokováni. Mně samotnému se to stalo už tolikrát – pozval jsem přátele na premiéru své skladby a oni řekli, už nás sem víckrát nevod, nám se to nelíbí. Když člověk něco předstírá, na něco si hraje, chce dokázat, jak to umí, tak je to falešné. Musí to jít od srdce, stejně jako u Dvořáka, Suka, Foerstera, nebo u Mahlera, který dnes zažívá boom, zatímco před šedesáti lety byl zcela opomíjen – to všechno je obrovská hudba, niterná a hluboká.

Rozhovor s violistkou Větou Binarovou:

Jak se Vám hrálo?

Hrálo se nám krásně, byla nádherná atmosféra, vnímavé publikum. Tady v Maškarním sále se vždycky hraje příjemně, je tu výborná akustika. Mozart a Dvořák, které jsem si tu dnes zahrála, to jsou všechno nádherné skladby.

Jaký máte vztah k Českému Krumlovu a k tomuto festivalu?

Do Českého Krumlova jezdívám jen koncertovat a letos poprvé tu zůstávám s rodinou na pět dnů, uděláme si tu dovolenou. Na festivalu jsem hrála už víckrát s různými komorními ansámblly, mám tento festival ráda a myslím si, že patří mezi naše nejlepší a nejprestižnější, s velice zajímavým programem.

Co plánujete v nejbližší době?

Teď si dám chvíli pauzu, protože ještě minulý týden jsem učila na Prague Summer Academy, což jsou interpretační kurzy pro Japonce. Dnešním koncertem jsem skončila prázdninovou pracovní náplň, budu mít pár dnů volna a od září opět začínám učit ve škole. Chystám se také na podzimní koncert do Bratislavy, kde s panem Eduardem Spáčilem chystáme skladbu soudobého rakouského skladatele. Navíc jsem na mateřské dovolené, mám desetiměsíčního syna, takže ač hodně pracuji, věnuji se také intenzivně rodině a malému.

Co se při výuce snažíte vštěpovat svým studentům?

Vedu je hlavně k tomu, aby měli hudbu rádi a aby hráli s radostí a od srdce, to je podle mě nejdůležitější. Snažím se studenty inspirovat, předehrávám jim, motivuji je na koncerty. A samozřejmě je musím neustále chválit a chválit a chválit, to je největší motivace a motor a funguje to.

Petr Zdvihal, primárius Heroldova kvarteta:

Jak se Vám dnes hrálo?

Dnes to bylo náročné hlavně logisticky, protože dostat se do Krumlova ze všech koutů republiky trvá minimálně tři čtyři hodiny. Ale co se týče vystoupení, v Českém Krumlově hrajeme rádi, nejsme tu poprvé, já například jsem tu letos už potřetí – hrál jsem tu jako koncertní mistr Symfonického orchestru Českého rozhlasu a budu hrát se SOČRem ještě na závěrečném koncertě festivalu. Hrálo se nám dnes výborně, bavilo nás to a posluchači taky vypadali spokojení. A hráli jsme pěknou muziku. Někdy hrajeme skladby, které publikum úplně snadno nepřijímá, ale Mozart a Dvořák je bez debaty a Luboš Sluka píše úžasnou muziku, přístupnou pro lidi. Mám z koncertu dobrý pocit.

Potěšilo Vás, že se na koncert přišel Luboš Sluka osobně podívat?

Určitě potěšilo, ale my jsme věděli, že přijde, přátelíme se s ním. Nedávno jsem také hrál v Deštném v Orlických horách, kde pan Sluka přebíral čestné občanství.

Jak hodnotíte tento festival?

Myslím si, že po Pražském jaru je to nejvýznamnější hudební festival u nás, vystupují tu úžasné hvězdy a pro nás je čest, že jsme si tu mohli zahrát.

Co plánujete v nejbližší době?

Hned na zítřejším koncertu v Maškarním sále hrají dva z našich členů, cellista a violista, v rámci Talichova komorního orchestru s panem Ženatým. A jako kvarteto chystáme tři nové skladby, zkusíme Dvořákův Sextet a Tercetto a na Štíříně budeme hrát Sukův Kvartet B dur. Musím říci bohužel – Josef Suk se na to moc těšil, ještě jsme s ním nedávno mluvili v Křečovicích a teď už to bohužel zahrajeme jen Marušce, jeho manželce. Chceme to zahrát co nejlépe, takže se tomu teď budeme hodně věnovat.

MISTROVSKÉ HOUSLE IVANA ŽENATÉHO

20. ročník MHF Český Krumlov přinesl možnost srovnání hned několika různých houslistů a houslových škol. Posledním, kdo předvedl své houslové umění, byl představitel vrcholu naší současné houslové generace **Ivan Ženatý**, jehož koncertem se v pátek **19. srpna** za doprovodu **Talichova komorního orchestru** završila komorní řada koncertů v Maškarním sále. Večer zahájil elegantní Orchesterální kvartet G dur z pera představitele Mannheimské školy Carla Stamitze, klasicizující dílo s romantickými prvky, kterého se Talichův komorní orchestr ujal s nadšením a jistotou. V druhé polovině večera se na pódiu objevil **Ivan Ženatý** a ujal se sólového partu v Koncertu pro housle, smyčce a basso continuo č. 1 a moll Johanna Sebastiana Bacha. Umění tohoto vynikajícího houslového virtuosa, jehož potěchu české publikum v poslední době postrádalo vinnou jeho zahraničního působení, okouzlo do poslední židle zaplněný Maškarní sál hned při prvních tónech. Zvláště v lyrické střední větě Ženatý rozezpíval své guarnerky v expresivně vřelé, avšak jemně melancholické náladě. Kromě soustředění se na svůj sólový part předvedl Ženatý i cit pro vedení orchestru, které jemným gestem stmelil v kompaktní celek a nastolil fascinující, typicky bachovskou balanci mezi soupeřením a spoluprací sólového nástroje a orchestru. Po pauze jsme se hudebně přenesli o téměř čtyři staletí kupředu, k tvorbě Leoše Janáčka, a v podání Talichova komorního orchestru zazněla viktoriánská Suita pro smyčce, uhlazené, reflexivní dílo, v němž nenalezneme ještě příznačnou janáčkovskou náladovou rozkolísanost, avšak od počáteční úzkosti se přes expresivnější části dostáváme až k melancholické meditaci. Talichovci toto dílo podali, přesvědčivě, efektně a s náležitým výrazovým odstíněním jednotlivých vět. Druhou sólovou skladbou a závěrem večera bylo uvedení Houslového koncertu d moll Felixe Mendelssohna Bartholdyho. Toto půvabné, kompozičně kvalitní a nástrojově vděčné dílo zkomponoval Bartholdy ve svých pouhých třinácti letech, a přesto je dílo nesmírně vyzrálé a je pevnou součástí světové houslové literatury. O vydání tohoto díla se postaral sám legendární houslista Yehudi Menuhin, který jej i objevil, což byl triumf muzikologické práce poloviny 20. století. Osobnost Yehudiho Menuhina se nabízí zmínit ještě jednou. Tento výjimečný umělec má co dočinění i s Ivanem Ženatým, prohlásil o něm totiž, že svou technickou vyspělostí a třpytivým tónem prokazuje světovou třídu. A přesně to potvrdil Ivan Ženatý i na svém dalším festivalovém vystoupení v Českém Krumlově. Technická jistota, vytříbenost a krása tónu, šíře výrazové a dynamické škály, zkrátka prvotřídní výkon, který okouzlo a naplnil očekávání po všech stránkách. Talichův komorní orchestr svým vyrovnaným výkonem nejen v tomto kusu potvrdil, že patří ke špičce českých komorních souborů. Nadšený Maškarní sál aplaudoval vstoje a závěr komorní řady koncertů 20. výročí festivalu nemohl přinést velkolepější vyvrcholení, než vystoupení žáka mistra houslí Josefa Suka, jenž nás nedávno opustil, avšak dokázal si vychovat skvělého nástupce, kterým bezpochyby nemůže být nikdo jiný než právě Ivan Ženatý.

Po koncertu jsme prof. Ženatého požádali o krátký rozhovor...

Jaký máte dojem z koncertu a jaká byla spolupráce s Talichovým komorním orchestrem?

Moc si vážím zejména spontánní reakce publika. Po delší době jsem opět hrál bez dirigenta s ansámblem plným výborných mladých lidí, kteří opravdu chtěli pracovat a byli navíc přátelští, takže tento týden jsme strávili velmi pilně a vyplatilo se to.

Jaký máte vztah k repertoáru, který jste dnes hráli?

Bach je pro nás něco jako chléb se solí. Není tam nikdy konečný tvar, koncert se neustále proměňuje. Já jsem se v poslední době vrátil k trochu robustnímu pojetí, s tímto orchestrem to ostatně ani jinak nejde. Co se týče Mendelssohna, bez těchto šprýmů a bez této energie ztrácí skladba smysl, takže jsem rád, že se mi podařilo strhnout jak orchestr, tak – mám pocit – i část publika.

Co byste řekl o Českém Krumlovu a o svém vztahu k Mezinárodnímu hudebnímu festivalu?

Jezdím sem pravidelně, řekněme každý druhý rok, je to pro mě vždy buď začátek, nebo konec sezóny. Toto místo mám spojeno s létem, s krásným počasím, které trhájí prudké letní bouřky, takže je tu hic a zároveň vlhko a nedýchatelno a potom se zase všechno rozjasní... To jsou takové mimohudební zážitky provázející hudbu, kterou tady už mnoho let provozují. Pyšním se tím, že jsem s MHF, který letos slaví 20. výročí, v Českém Krumlově začínal a že stále udržujeme přátelské vztahy a stejnou řeč a plánujeme program i na některý z příštích ročníků.

Co chystáte v nejbližší době?

Mám teď před sebou Paganiniho 2. koncert, ještě v Čechách, natáčím také v rádiu skladbu Joaquína Rodriga, mimochodem velmi zajímavou – jsou to písně pro housle s klavírem, a dále se budu vracet ke koncertům Chačaturjana a Čajkovského, které hraji v září a říjnu na měsíčním turné ve Spojených státech.

Co je pro Vás podstatné v interpretaci skladeb?

Být sám sebou a dotýkat se toho nejvyššího, čeho mám možnost se dotýkat – té největší hudby. V dnešním světě, kdy se hodnoty relativizují, máme my muzikanti, kteří zůstáváme nohama na zemi, možnost být také občas hlavou v oblacích.

VELKÉ FINÁLE PLÁCIDA DOMINGA

20. srpna ve 20 hodin nastal den D pro oslavy 20. výročí MHF Český Krumlov, den D ve znamení galakonzertu **Plácida Dominga**. Napětí, očekávání, nervozita, jež provázely přípravy tohoto na krumlovské i festivalové poměry monumentálního projektu od samého počátku roku, vyvrcholily za slunného víkendového dne a vlahý slavnostní večer je proměnil v pocit uspokojení a zadostiučinění. Čefbmský Krumlov zažil kulturní událost, na kterou nikdy nezapomene, byl svědkem živého pěveckého výkonu sedmdesátileté ikony operního světa, která nemá srovnání v celé hudební historii. Zázrak pěvecké dokonalosti a nefalšovaný „Král opery“ vystoupil před zcela zaplněným prostorem parkoviště P2 společně se svou pěveckou partnerkou **Anou Mariíou Martínezovou** a za doprovodu rezidenčního **Symfonického orchestru Českého rozhlasu** řízeného dirigentem **Eugenem Kohnem**. Večer začal v českém duchu rozšafně rozvernými tóny předehry k národnímu pokladu, jímž je Smetanova Prodaná nevěsta. Orchester podal vyrovnaný výkon a vedení Eugena Kohna přineslo i pobavení publiku. Druhým číslem programu byla árie Rodrigua z opery Cid Julese Masseneta, ve které se konečně představil kýžený Plácido Domingo. Celé parkoviště jej přivítalo intenzivním potleskem, který Maestrovi vehnal až slzy dojetí do očí. Úvod přinesl lehké obavy, jelikož drobné indispozice si u Dominga nebylo možné nepovšimnout, a jak sám Maestro poznamenal i na závěrečné recepci, obával se nutnosti přesunu koncertu. Nicméně indispozici se mu podařilo zdárně překonat a již v další árii E lucevan le stelle potvrdil, že stále dokáže být skutečným operním fenoménem, „otcem všem operních zpěváků“, jak poznamenala jedna nadšená posluchačka. Dříve než se publikum zaposlouchalo do sugestivní árie Maria Cavaradossiho, představila se na

gigantickém pódiu i Ana María Martínezová, portorická sopranistka, laureátka Domingovy Operalie. V árii Měsíčku na nebi hlubokém z Rusalky předvedla dobrou češtinu a především potvrdila hned na začátek vynikající pověst, jež ji předcházela. Její znělý, pružný soprán posluchače oslovil a jedna z nekrásnějších árií české operní literatury se možná i díky zkušenosti Martínezové z Bělohávkovy inscenace v Glyndebourne stala sugestivním zážitkem. I přes lyrické zaměření si Martínezová posléze dobře poradila i s dramatictější úlohou Wally z Catalaniho stejnojmenné opery. Domingo se poté na pódium vrátil jako Charles Gérard ve veristickém titulu Andrea Chénier Umberta Giordana. Okouzil silným emocionálním prožitkem a hlas ho již neklamal, naopak dokázal, že jeho pěvecké kvality jsou neměnnou konstantou. Závěr operního bloku předznamenala předehra k opeře Don Pasquale a vrcholem této části programu se stal duet Othella a Desdemony z Verdiho opery Othello. Hluboká citovost, dramaticčnost, vzrušený výraz, to vše podání Dominga a Martínezové nechybělo. Jejich hlasy k sobě dobře ladily a každý z návštěvníků si v ten okamžik určitě posteskl, že svět opery již program opouští. Na řadu posléze přišly lehčí operety a celý večer nabral na spádu. Martínezová se blýskla především v Čardášové princezně, Domingo vystříhl známé Das ist mein ganzes Herz ze Země úsměvů a společně zatančili valčík i při Lehárově písni Lippen schweigen. Od lehkonožných, veselých melodií operety se program přenesl k závěrečnému bloku, jímž byla pocta španělským zarzuelám. Dominga bez zarzuel si ani nelze představit, tato národní španělská hudební forma je Maestrovi blízká již z domácího prostředí, neboť oba jeho rodiče se zpěvu v zarzuelách věnovali. Oba dva kusy, které zazněly v podání Dominga, tedy Amor, vida de mi vida a No puede ser, vygradovaly večer v nezapomenutelný zážitek. Hispánský temperament v sobě v ukázkách Chapího a Luny nezapřela ani Martínezová. Domingo zkrátka potvrdil, že je zázrakem pěvecké dlouhověkosti, jistá technika, nezaměnitelná barva hlasu, silný emocionální náboj jeho pěveckého přednesu byly strhující. Dlouhotrvající ovace sedmítisícového davu vstoje přiměli Dominga a Martínezovou k šesti zarzuelovým a muzikálovým představením. Večer završila famózní Granada, ve které Domingo dokázal, že sil má ještě na rozdávání. Strhující večer s největším operním umělcem moderní, ale dost možná i všech dob, jak uvádí prestižní BBC Music Magazine, korunoval oslavy 20. výročí festivalu nezapomenutelným a nenahraditelným způsobem. Vystoupení Plácida Dominga v České republice se stalo bez pochyby kulturní událostí nejen pro toto léto. 20. srpen 2011 Plácido Domingo zapsal zlatým písmem do historie festivalu a naplnil tak beze zbytku všechny ambice vytýčené při desátém výročí.

Reakce umělců po koncertu:

Plácido Domingo

Nevadí Vám nepohodlí spojené s open-air koncerty?

Ne, jsem na ně zvyklý, dělám je často. Atmosféra byla nádherná. Rád vystupuji v místech, která mají bohatou historii, líbí se mi i toto pozoruhodné město, zahrady, zámek, uličky – ale to vy všechno víte, vždyť tu děláte festival dvacet let!

Jste prezidentem nadace Europa Nostra, jak vnímáte v této souvislosti Vaše vystoupení v místě, které získalo dvakrát ocenění této nadace?

Je to velmi důležité. Europa Nostra vybízí k citlivé renovaci historických skvostů v celé Evropě, takže i já se v tomto hodně angažuji. Je třeba poradit, jaký je nejlepší způsob pro zachování památek a také je potřeba shánět na obnovu peníze. Víím, že v Českém Krumlově bylo potřeba hodně úsilí k obnovení mimo jiné zámeckého barokního divadla.

Co byste festivalu popřál do dalších let?

Doufám, že festival bude mít dlouhý život a že bude stále úspěšný. Dvacetileté výročí je velmi důležité, takže pojďme oslavit i pětadvacáté výročí, doufám, že budu stále ještě zpívat.

Jak hodnotíte přípravu koncertu?

Bylo to velmi dobré. Je těžké takový koncert připravit, a vyšel krásně. Je dobře, že máte na koncertech tolik návštěvníků, takže – gratuluji. Dalším krokem je pětadvacáté výročí a doufám, že budu moci být s vámi. Ale jednadvacítka je moje šťastné číslo, tak že bych přijel třeba už za rok?

Ana María Martínez:

Jaký máte dojem z Vašeho vystoupení v České republice?

Je vždycky radost spolupracovat s Maestrem Domingem a být v této společnosti na scéně. Bylo pro mě také potěšením zpívat ve vaší krásné zemi, mám na ni moc krásné vzpomínky, když jsem tu před jedenácti lety natáčela CD s Pražskou komorní filharmonií. Před pár lety jsem také v Glyndebourne spolupracovala s Jiřím Bělohávkem v Rusalce. Česká republika je proto mému srdci velmi blízká a bylo pro mě velkou ctí tady vystupovat. Doufám, že zase brzy přijedu do Českého Krumlova a budu mít možnost si město více prohlédnout. Před koncertem jsem ho viděla jen trochu a ráno odjíždím už v půl šesté.

Jak se Vám spolupracovalo s MHF Český Krumlov?

Výborně. Dívala jsem se na program a nadchla mě jména všech těch renomovaných umělců, kteří zde letos i v předešlých ročnících vystoupili. Je to úžasná galerie vynikajících umělců a skvělý počin pro toto město, tuto zemi a pro celý hudební svět. Pro mě to byla opravdu obrovská čest s festivalem spolupracovat.

Čím se zabýváte v současné době?

Zpívám v La Bohème v opeře v Santa Fé ve Spojených státech, pak mě čeká Lazebník sevillský v Houstonské opeře a velmi se těším na novou inscenaci Simona Boccanegry v Losangeleské opeře, kde budu zpívat s Maestrem Domingem. Bude to naše první společná operní produkce po patnácti letech, kdy spolu vystupujeme koncertně. Zahrajeme si otce a dceru, což je pro mě velmi symbolické. Plácida Dominga a jeho ženu Martu vnímám jako svou duchovní rodinu a jsem za tu spolupráci moc šťastná.

Jak byste Maestra Dominga charakterizovala?

Je větší než život sám. Nejen jako umělec, pěvec, ale hlavně jako člověk je jednou z největších osobností naší současnosti. Jsem šťastná už jen proto, že žiji ve stejné době jako on, a že mám navíc možnost s ním spolupracovat a být v jeho přítomnosti. Plácido Domingo je nejlepším příkladem zdvořilosti a laskavosti. Největší lekce, co jsem od něj dostala, není jen jak se stát co možná nejlepším umělcem, ale jak se stát nejlepším člověkem, jakým můžete být.

Přijedete opět někdy do České republiky?

Určitě, moc ráda! Třeba i jen strávit tu dovolenou. Českou republiku mám opravdu ráda a chtěla bych se sem brzy vrátit.

Eugene Kohn:

Jaký máte dojem z koncertu?

Byl to pro mě výjimečný večer, spolupracoval jsem s výborným Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, který má velkou tradici a skvělé hudebníky. Ve všech produkcích naživo jsou drobné nepřesnosti, a přestože tu k nějakým těm nepřesnostem došlo, všichni se ohromně snažili podat výborný výkon a Plácido Domingo byl k tomu nejlepší inspirací. Festival pro nás zajistil dobrou techniku i rozvržení zkoušek, takže pro nás bylo snadné odvést na koncertě dobrou práci. Děkuji festivalu, Českému Krumlovu i České republice za přívětivé přijetí.

Je to Vaše první spolupráce s tímto orchestrem?

Ano, byla to má první spolupráce, ale nyní můžu říct, že jsem spolupracoval se všemi velkými českými orchestry. V Českém Krumlově jsem už byl, moje dcera před několika lety studovala v České republice, takže se sem i ona ráda znovu podívala. Český Krumlov je skvělým místem pro mezinárodní hudební festival a jsem rád, že jsem tu mohl vystoupit.

Kamery Vás při koncertě snímaly zředu a bylo vidět, že při dirigování děláte žertíky pro pobavení publika...

Ano, byly tam obrazovky, takže jsme se rozhodli, že koncert uděláme vesele a v lehkém duchu, že uděláme hudbu zábavnou. Doufám, že publikum si tuto legraci užilo také.

Jan Simon, správní ředitel SOČR

Mám obrovskou radost, nejen z tohoto koncertu, ale z celého ročníku festivalu. Samozřejmě setkání s takovou osobností hudební historie i přítomnosti je pro hráče orchestru velmi inspirativní, jsou to okamžiky, které člověk v životě neprožije mnohokrát. Navíc přivezl tak vynikající zpěvačku, jako je Ana María Martínez, která by za

normálních okolností byla hvězdou jakéhokoli samostatného pěveckého recitálu. Z toho je zřejmé, že to je člověk, který má za sebou obrovské množství pódíí, ohromný odstup a zdravé umělecké sebevědomí. To je několik impulsů, které mě osobně oslovily, a jsem rád, že SOČR s ním mohl v takovýchto okamžicích být, mohl se na nich podílet a pomoci takto noblesně zakončit dvacátý ročník festivalu.

Jsem velmi rád a šťasten, jak se orchestr zhostil svých úkolů na festivalu, ať už to byl recitál s Ramónem Vargasem, koncert s Mischou Maiským nebo tento závěrečný koncert. Mám pocit, že SOČR se stává pevnou součástí festivalu, tak, jak to u rezidenčního orchestru festivalu má být. Co se týče spolupráce s panem Domingem, zkoušky nebyly příliš dlouhé a důkladné. Stačí, když pan Domingo otevře dveře a vejde osobnost. To na hráče zapůsobí velice motivačně a oni se ohromně snaží dokázat, že jsou rovnocenným partnerem takovému kumštýři. A orchestr jako celek to dokázal na všech třech koncertech.

ZÁVĚREČNÉ OSLAVY FESTIVALU V ZÁMECKÉ JÍZDÁRNĚ

Závěrečná recepcce festivalu se konala v Zámecké jízdárně za přítomnosti významných hostů a rovněž samotného Plácida Dominga, Any Marie Martínezové a Eugena Kohna. Přinášíme vybrané reakce ze zahájení, další budu uveřejněny na www.festivalkrumlov.cz.

Milan Štěch, předseda Senátu Parlamentu ČR

Měl jsem možnost navštívit jen jeden koncert, tento závěrečný. Mám z něj krásný zážitek, i moje paní je nadšená. My jsme hodnotili celou přípravu a je vidět, že organizátoři jsou profesionálové. Koncert byl velmi dobře připravený, atmosféra báječná a samozřejmě vystoupení Mistra Dominga byl zážitek, který se už v mém životě asi nebude opakovat, protože ta silná trojka nám odchází a Plácido Domingo je, dá se říci, v té poslední největší síle, je to tedy životní zážitek. Navíc krásné melodie a velmi kvalitní orchestr, který pěvce doprovázel, a výborný výkon paní Martínez.

Miroslava Němcová, předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Já jsem se velmi těšila. Když přijel Plácido Domingo před sedmnácti lety poprvé do České republiky, jela jsem se na jeho koncert podívat a nyní jsem byla zvědavá, co to s námi za těch sedmnáct let udělalo – hlavně jestli já jsem pořád ještě dobrý posluchač. O panu Domingovi jsem nepochybovala, že je nejlepší možný interpret, kterého tady můžeme mít. A dopadlo to dobře, můžu-li to tak říci. Byl to oslňující koncert, naprosto profesionální, orchestr hrál výjimečně, bylo vidět, jak je to všechny baví. Dirigent i hráči byli velmi soustředění, stejně jako publikum. Také díky této soustředěnosti hudebníků i publika ze sebe interpreti vydali všechno, co bylo možné. Úžasný zážitek.

Festival slaví 20 let, což už je samo o sobě výjimečné. Snažím se jezdit na všechny možné kulturní akce, ale každý musí tomuto festivalu přiznat prvenství v tom, jak je přitažlivý pro publikum, jaké interprety dokáže získat. V tom smyslu je určitě výjimečný.

Každému podniku, který je na špičkové úrovni, je třeba přát profesionály, kteří o něj budou pečovat. Budování festivalu stálo obrovské množství energie a času a vyžadovalo velké nadšení. Toto všechno by se ale dalo velmi snadno poztrácet. Bude potřeba, aby nadšení a energie neochabovaly, aby nepřevládá pocit, že to vše už půjde samo od sebe. Takže přejí zdatné organizátory a spokojené publikum.

Martin Diviš, generální ředitel a předseda představenstva Kooperativa pojišťovna, VIG

Žádná slova nemohou nahradit to, co jsme dnes viděli a mohli by to spíše pokazit. Za námi je 20. ročník, ale 20 let práce lidí, společností, kteří se snažili rok od roku zlepšit kvalitu českokrumlovského festivalu a všichni dnes mohli posoudit, že se jim to 20. ročníkem určitě podařilo. Já si toho velice vážím, jsem rád, že Kooperativa může být od samého počátku u tohoto festivalu a jsem velmi rád, že partneři, kteří u něj stojí se zase tak často nemění a to je to poděkování nejen těm, kteří chodí na festival, nejen partnerům, ale zejména těm, kteří tady strávili těch 20 let, dobu příprav, stresů a teď to z nich může spadnout a cítit, že se to povedlo. Všem moc děkuji a těším se velice na další ročníky!

Michael Fehn, předseda představenstva E.ON Czech Holding AG, jednatel E.ON Česká republika, s.r.o.

Vždy když jsem tento festival navštívil tak jsem si odnesl krásný zážitek, ale dnes to bylo něco naprosto úžasného. Letos jsem bohužel navštívil jen závěrečný koncert Plácida Dominga, ale moji kolegové byli i na zahajovacím koncertu a dalších akcích. Opravdu celkově naprosto skvělé hodnocení, měl bych snad jen jednu prosbu, kdybyste mohli zařadit občas i lepší počasí. Dnes to bylo nádherné, ale během minulých týdnů to mohlo být lepší. Pro nás jako pro E.ON je z marketingového pohledu důležité téma úspory energií a fotbal s mladými hráči a tato témata zkoušíme propojit, festival by se tedy úplně do tohoto rámce nehodil. Ale váš festival je skvělý a my se snažíme dělat také podporu v regionech. Pro mě osobně je Český Krumlov a Mezinárodní hudební festival lepší než Pražské jaro, protože se hodí k našemu závazku, který máme vůči regionům. Také se hodí více než MFF Karlovy Vary, protože my chceme opravdu něco dělat v našem regionu.

Jiří Boček, ředitel Budějovický Budvar, n.p.:

Závěrečný koncert jubilejního 20. ročníku to bylo skutečně skvělé vyvrcholení. Ale ještě předtím než bych to zhodnotil, tak bych chtěl pozitivně vyhodnotit celý ročník, protože opravdu tady byli špičkoví umělci. Ať už to byl otvírací koncert, tak i stejně tak představení na otáčivém hledišti. A ten závěrečný koncert skutečně to byla krásná zlatá tečka za 20. ročníkem. Oba umělci předvedli skvělé výkony a nadchli zdejší krumlovské publikum.

Festival, co se týče délky a také gradace, je myslím nejvýznamnější z tohoto typu festivalů, také díky zastoupení špičkami světové hudby. Přeji mu, aby v dalších letech vydržel a aby udržel vysoko posazenou laťku – zvyšovat ji totiž už asi moc nejde. Takže bych organizátorům přál, aby jim sponzoři zachovali přízeň a aby udrželi báječný tým, který se o festival stará. Letos si připomínáme 400 let od vymření Rožmberků a já jsem rád, že města, jako je Český Krumlov nebo Třeboň, se všestranně rozvíjejí. Domnívám se, že Český Krumlov je skutečně špička v naší republice, a jsem rád, že nejen Praha a Brno jsou Mekkami kultury a že i krásná jihočeská města jim mohou konkurovat.

Vít Bárta, poslanec PSP ČR

Mám úžasnou náladu ze skvělého koncertu. Plácido Domingo je osobnost, kterou jsem měl možnost vidět naposledy asi před dvaceti lety na koncertu ve Vídni a jsem rád, že jsem si to mohl zopakovat. Jsem na festivalu poprvé a zářez na pažbě – koncert Plácida Dominga – je zářez velmi úctyhodný, který nás, politiky, motivuje k tomu, abychom Krumlov více podporovali. Český Krumlov je mysteriózní město a já se sem rád pravidelně vracím. Festivalu bych popřál dalšího Plácida Dominga.

Martin Kuba, vícehejtman Jihočeského kraje:

Já myslím, že vyvrcholení 20. ročníku skutečně přineslo hudbu naprosté světové elity. Myslím si, že bude velkou výzvou pro 21. ročník, co nám pořadatele připraví tak, aby tu laťku ještě bylo kam zvyšovat. Tak já myslím, že i tváře 20. ročníku, mezi kterými se objevily skutečně takové hvězdy a jejichž tváří byl Plácido Domingo, posouvá tento festival zase o stupníky výš na celé té úrovni. Pro mě je velmi významným signálem, že pořadatelé dokázali v podstatě z ničeho za těch 20 let vytvořit festival, na němž vystupují takové hvězdy. Myslím si, že už je etablovaným kulturním festivalem na evropské scéně. Po tom dnešním zážitku bych popřál festivalu, aby nedošla chuť a síla a hlavně invence, protože po dnešním večeru skutečně přinést v dalších letech něco lepšího bude velká výzva.

Dalibor Carda, starosta města Český Krumlov

Z dnečního galakonzertu mám úžasně dojmy. Měl jsem z toho trošku strach z toho parkoviště, že se tam bude to špatně vyjímat, ale nakonec to vyznělo velmi krásně, bylo to nádherně připravené po všech stránkách a samozřejmě umění na špičkové úrovni, takže to bylo úžasné. Tak ta dvacítka je určitě strašně důležitá pro nás jako pro město, protože příští rok budeme slavít 20 let UNESCO, teď jsme slavili 20 let festivalu. Myslím si, že to má velký význam pro propagaci města. Já myslím, že to je prostě nedozírné, že to nedokážeme domyslet, jaký to má význam.

Petr Šandera, zastupitel města Český Krumlov

Určitě koncert splnil všechna očekávání i mě jako laikovi. Samozřejmě závěr byl avizován dlouhodobě dopředu, takže ta očekávání byla velmi silná. Myslím si, že po všech stránkách koncert proběhl dobře jak z hlediska účasti. Co bylo asi dost důležité, bylo počasí, to bylo naprosto perfektní, takže vůbec žádné problémy neměli návštěvníci, takže se mohli zcela soustředit na vlastní produkci. Myslím si, že to byl bonbonek, který řadě přítomných dojde i s odstupem času, protože i laik musel poznat, že se mu dostávalo tím dnešním koncertem opravdu špičkové umění i perfektní přednes, projev ze strany hlavních aktérů.

Bohuslav Svoboda, primátor hlavního města Prahy

Můj dojem je fantastický. Za prvé, Česko už není jen Pražské jaro, je to hudební kultura, která se prolíná přes celou republiku. Za druhé, byl to vynikající koncert. Plácido Domingo je světová třída, která má za sebou obrovskou historii pěvce, ale navíc si ještě přizval úžasnou zpěvačku, která zazpívala všechny výšky absolutně bez chyby, byl to naprosto dokonalý zpěv. Tento zážitek budu dlouho vstřebávat. Festival má své stálé místo na hudební scéně už kvůli době, po kterou působí. Já sám jsem tu už asi po šesté, jezdil jsem sem už v dobách, kdy jsem ještě nebyl primátorem Prahy, který se má o takové věci zajímat. Místo tohoto festivalu v české hudební kultuře je nepominutelné, založila se stopa, která bude pokračovat dál. Já ten padesátý ročník už určitě neuvidím, ale minimálně takového čísla se festival určitě dočká. Festival je výborný a budeme se snažit, abychom zvýšili povědomí o něm ve světě. Popřál bych mu, aby měl kvalitu minimálně takovou, jakou měl letos, a aby se číslovka (ročníku) naprosto pravidelně každý rok o jednu zvyšovala.

Vladimír Špidla, bývalý eurokomisař

Ze všech hledisek to byl vynikající koncert a vynikající organizace. Poprvé před patnácti lety jsem navštívil tento festival a od té doby, kdykoli mám příležitost, znovu přijedu. Festival je na české scéně ojedinělý a začíná být jedním z nejdůležitějších a umělecky nejhodnotnějších. Festivalu přeji, aby mu nedošly nápady a aby se vždycky povedl. Víím, jak je to těžké, aby se uskutečnily krásné věci, které jsou na první pohled jednoduché.

PODĚKOVÁNÍ PARTNERŮM

Festival se konal pod **záštitou** prezidenta ČR Václava Klause, předsedy vlády ČR Petra Nečase, místopředsedy vlády ČR a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga, ministra kultury ČR Jiřího Bessera, ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského, hejtmana Jihočeského kraje Jiřího Zimoly, starosty Českého Krumlova Dalibora Cardy a velvyslanců zemí umělců, kteří se festivalu účastnili.

Festival se konal za laskavé podpory města **Český Krumlov, Jihočeského kraje** a **Ministerstva kultury České republiky**.

Naše poděkování patří:

Generálnímu partnerovi festivalu společnosti Kooperativa pojišťovna, a.s., člen Vienna Insurance Group.

Hlavním partnerům: společností E.ON Česká republika, s.r.o., Samsung Electronics Czech and Slovak, s.r.o., Budějovický Budvar, n. p., Česká spořitelna, a.s. a ČEPS, a.s.

Oficiálními partnerům: společností Swietelsky stavební s.r.o., Bohemia Sekt, a.s., Kámen a písek, spol. s r.o., Czech Tourism, Ministerstvu životního prostředí a České televizi.

Hlavním mediálními partnerům: MF Dnes a Českému rozhlasu.

Mediálními partnerům: společností a periodikům Česká informační agentura (ČIA), Internet Info, s.r.o., Kdykde.cz, Česká Unigrafie, a.s., JCDecaux, Classic FM, TV GIMI, Týdeník Rozhlas, Svět ženy, Respekt, TV Barrandov a Lidové noviny.

Mediálními podporovatelům: společností Hudební rozhledy, Operaplus.cz, Scena.cz, dokoncertu.cz, Radio Stephansdom.

Oficiálnímu dopravci: společnosti Auto Promato.

S vědomím klíčivosti podpory ze strany našich partnerů všem společnostem velmi děkujeme za veškerou dosavadní spolupráci, díky níž mohl MHF Český Krumlov vzniknout, rozvíjet se a dosáhnout letošního nikoli nevýznamného jubilea. Velice si vážíme rovněž vstřícnosti a pochopení generálního partnera společnosti Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group a hlavního partnera společnosti E.ON Česká republika, s.r.o., které nám svoji mimořádnou podporou umožnili zrealizovat vystoupení Plácida Dominga v České republice.

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

Fotografie z festivalových koncertů jsou ke stažení na stránkách festivalu v sekci press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni/fotografie-2011>.

Děkujeme Vám velice za veškerou redakční podporu, kterou jste nám poskytnuli při 20. a těšíme se na pokračování spolupráce při 21. ročníku MHF Český Krumlov!

**Kontakt: Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR
MHF Český Krumlov**

Auviex, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4,

tel: + 420 241 445 404; + 420 606 088 985;

e-mail: johanovska@auviex.cz

web: www.festivalkrumlov.cz blog: www.festivalkrumlov.blogspot.com

Facebook: www.facebook.com/mhfceskykrumlov Twitter: www.twitter.com/festivalkrumlov

YouTube: <http://www.youtube.com/user/festivalkrumlov> Flickr: <http://www.flickr.com/photos/festivalkrumlov/>

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DNES

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

Ministerstvo životního prostředí

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

VSTUPENKY EXKLUZIVNĚ V SÍTI

FESTIVAL SE KONÁ ZA LASKAVÉ PODPORY / THE FESTIVAL IS HELD UNDER THE KIND SUPPORT /
DAS FESTIVAL FINDET MIT FREUNDLICHER UNTERSTÜTZUNG

